

ANTOLOGIA DE TEXTOS DE PRUDENCI BERTRANA

- 1) El veritable estudi de la mandra s'ha d'intentar en el camp filosòfic. Des d'aquest punt de vista, la mandra, com tot, pot ésser considerada com la major de les calamitats o com la més dolça de les virtuts. El que està fora de tota discussió és que l'home fou creat per mandrejar. El Paradís terrenal, que en res no s'assemblava a una fàbrica, era un lloc on Adam i Eva mandrejaven eternament. Déu, el pare, ho havia decretat així. El treball nasqué del pecat.

Orientacions per a un estudi mèdicofilosòfic sobre la mandra, de Prudenci Bertrana

- 2) L'home seriós no fa mal ni bé, no és trist ni alegre, ni vulgar ni distingit: és seriós i res més que seriós. L'home seriós fa les coses seriosament. Si menja, sembla que combregui; si diu vulgaritats, les diu com si digués sentències; quan va al W.C, hi va solemne, com un heroi que puja al cadafal.

L'home seriós, de Prudenci Bertrana

- 3) De vegades sent ganes de jugar, com quan era noi, amb aquella capsa, i va al camp content, alegre, cantant per dintre: farà art vertader, pintarà alguna cosa que no agradarà a ningú, però que calmarà l'afany que sent d'ésser sincer; dirà una petita veritat innocent, senzilla.

La joguina terrible,

- 4) Els matrimonis bruts troben l'alegria en la brutícia. Un cabell a la sopa és un motiu de divertiment. Es discuteix amb alegria d'on haurà sortit i a qui pertany: és ros i llarg, serà teu; és negre i curt, serà meu; a menys que... I s'acaba l'amigable discussió amb maliciosos supòsits i superbes riallades.

Elogi de la dona bruta

- 5) El pescador, tot mirant el suro que flota entre rebrols d'aigua blava, es diria que somia. Tal volta repassa, de memòria, hores llunyanes de sa vida; tal volta es forja la novel·la d'un estiueig feliç, ple de comoditats i de benestar, oblidant quin sou guanya i quins deures té.

Els pescadors de l'escullera

- 6) Al campanar de Santa Maria s'entra per la capella baptismal. Allí la mística penombra del temple gòtic esdevé tenebrosa. En el frontis, del quadre on Sant Joan Baptista tira aigua amb una petxina sobre la noble testa de Jesús, no se'n distingeix més que la taca informe de les carns blanques

Josafat

- 7) Josafat era un brau, cap vici havia debilitat la seva naturalesa; tenia deu pams d'alçària, unes mans grosses i unes espatlles atapeïdes d'energia salvatge. Posà això, que era l'única cosa que tenia, al servei dels seus protectors, els quals saberen agrair-ho i celebrar-ho.

Josafat

- 8) L'església de Santa Maria era una massa enorme, sense esveltesa, edificada a la part més alta de la ciutat. La seva construcció havia durat segles. Gòtica en el seu interior, tenia la façana barroca, la qual, amb les seves capelles buides, amb els balustres dels miradors romputs i les columnes de pedra desgastades pel temps i la intempèrie.

Josafat

- 9) Fineta, estenallada al seu costat, immensament freda, li esgarrapava el pit amb les seves ungles verinoses; li obria un esvoranc, hi passava les mans, li expremia el cor, i, amorrada a la nafra, xuclava la sang fins escolar-lo. I el campaner sentia una suor gebrada que el cobria, i dintre el pit un suprem defalliment, una angoixa de mort.

Josafat

- 10) A poc a poc, i a quatre grapes, feia curtes excursions per la cambra. Jugava amb les patates grillades que hi havia sota el llit de la dida, provava de mossar-les amb aquella única dent de ratolí acabada d'eixir, i quan estava tip de tot, feia les seves necessitats i s'adormia terra enllà.

El cigronet